



ข้อคิดยามเช้า วันจันทร์ ที่ 2 มีนาคม 2015

พระเยซูเจ้าทรงตรัสถึง  
การสิ้นพระชนม์ของพระองค์  
และทรงสัญญาว่าจะกลับคืนชีพ  
ในวันที่สามด้วย แต่การกลับคืน  
พระชนม์ชีพของพระองค์ไม่ได้มี  
ความหมายนัก สำหรับบรรดา  
ศิษย์ของพระองค์ในขณะนั้น  
พวกเขารู้เพียงว่าพระอาจารย์ของ  
พวกเขากำลังจะตาย และ  
พวกเขาไม่สามารถหยุดยั้ง  
เหตุการณ์นี้ได้



การแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้นักบุญเปโตร นักบุญยากอบ และ  
นักบุญยอห์นมั่นใจ และ เข้าใจความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ว่า เหตุการณ์นี้เป็นเพียงทางผ่านที่จะนำ  
พระองค์เข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ได้เตรียมไว้สำหรับพระองค์ในการแสดงองค์อย่างรุ่งโรจน์ บรรดา  
อัครสาวกได้รับเกียรติให้เห็นพระเยซูเจ้าผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ เมื่อพระองค์จะทรงกลับคืนพระชนม์ชีพแล้วหน้า  
พวกเขาทั้งพิศวง และ ตกใจกลัวในเวลาเดียวกัน แต่การปรากฏตัวของโมเสส และ เอลียาทำให้พวกเขามั่นใจว่า  
พระเยซูเจ้าทรงเป็นความครบบริบูรณ์ของคำทำนายทั้งหลายในพันธสัญญาเดิม ยิ่งกว่านั้น พระบิดาเจ้าตรัสจาก  
สวรรค์เหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำ ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างในแม่น้ำจอร์แดนพระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า

**“ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา จงฟังท่านเถิด” (มก 9:7)**

แม้บรรดาอัครสาวกอาจยังไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใคร แต่พวกเขาไม่สงสัยว่าพระองค์ทรง  
เป็นพระบุตรของพระเจ้า เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ความเชื่อของพวกเขาเข้มแข็งขึ้น

เทศกาลมหาพรตจึงเป็นโอกาสที่ เราจะพิจารณาไตร่ตรองเป็นพิเศษถึงการถวายบูชาบนไม้กางเขนของ  
พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า และ พระอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเรา เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกเราว่าพระเจ้า

**“มิได้ทรงหวงแหนพระบุตรของพระองค์ แต่ทรงมอบพระบุตรเพื่อเราทุกคน” (รม 8:31-32)**

การมอบพระบุตรเป็นการแสดงความรักยิ่งใหญ่ ไร้เงื่อนไข และไร้ขอบเขตที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา แม้ว่าเรายัง  
เป็นคนบาปก็ตาม

**ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**

**พระสังฆราชออสการ์ ลีออส ธาตุวิสัย**

**ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี**